

Sygn. akt I ACz 159/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2015 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Jan Kremer (spr.)

Sędziowie: SSA Józef Wąsik

SSA Zbigniew Ducki

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2015 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. W.

przeciwko (...) S.A. Oddział Okręgowy
w K.

o podwyższenie renty, zapłatę, ustalenie i odszkodowanie

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 15 października 2014 roku, sygn. akt I C 2151/13 (I C 302/14)

postanawia:

oddalić zażalenie.

I ACz 159/15

UZASADNIENIE

Powód D. W. wniósł pozew w dnia 6 grudnia 2013 r. (I C 2151/13) o odszkodowanie – kwotę odpowiadającą kosztowi zakupu samochodu, a następnie z dnia 20 lutego 2014 r. (I C 302/14) o podwyższenie renty, zapłatę i ustalenie przeciwko stronie pozwanej (...) S.A. w W. Oddziałowi Okręgowemu w K.. Sprawy te połączono do wspólnego rozpoznania.

Powód D. W. we wniosku o udzielenie zabezpieczenia powództwa wniósł o zobowiązanie pozwanego do podwyższenia wysokości renty wypłacanej przez (...) S.A. Oddział Okręgowy w K. na rzecz powoda, zasądzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie, Wydział I Cywilny z dnia 10 lipca 2007 r., sygn. akt I C 17706/05 do kwoty 15.000 zł miesięcznie płatnych do dnia 10 każdego miesiąca, na czas trwania niniejszego postępowania.

Powód wniósł o zabezpieczenie powództwa w związku z poniżej określonymi żądaniami, które nie wyczerpują zgłoszonych w sprawie :

1. podwyższenie wysokości renty wypłacanej przez pozwanego na rzecz powoda, zasądzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia

10 lipca 2007 r., sygn. akt I C 1706/05 do kwoty 25.123 zł miesięcznie płatnej do dnia 10 każdego następującego miesiąca począwszy od dnia 10 lutego 2014 r. z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki;

2. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 393.752 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty;

3. ustalenie prawa powoda do urlopu, rekreacji, życia kulturalno-społecznego poprzez pokrywanie przez pozwanego wydatków powoda przeznaczanych na:

a) bilety lotnicze/morskie/kolejowe dla opiekuna powoda,

b) bilety do kina, teatrów, muzeów dla opiekuna powoda,

c) wyżywienie opiekuna powoda poza miejscem jego zamieszkania,

d) zakwaterowanie opiekuna powoda poza miejscem jego zamieszkania przez 26 dni roboczych w roku, w weekendy i państwowe święta,

e) różnicę pomiędzy kwotą transportu publicznego, a kwotą przejazdu taksówką lub wynajętym samochodem poza miejscem zamieszkania, jeżeli z racji swojego stanu zdrowia powód nie będzie mógł korzystać z transportu publicznego,

w kwocie po 1.083,33 zł miesięcznie, płatnej do dnia 10 każdego miesiąca począwszy od dnia 10 lutego 2014 r. z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki;

4. ustalenie, że renta określona w pkt 1 podlegać będzie corocznej waloryzacji począwszy od dnia 10 lutego 2015 r. według następujących zasad:

a) w zakresie renty z tytułu utraconych dochodów i widoków na przyszłość, coroczna waloryzacja, o procentowy wzrost średniej krajowej brutto za rok poprzedni, wyliczany przez GUS,

b) w zakresie renty z tytułu zwiększonych potrzeb, o coroczny procentowy wzrost inflacji + 20% wzrostu średniego krajowego wynagrodzenia brutto, stawki wyliczane zgodnie z danymi GUS.

W uzasadnieniu wniosku powód wskazał, że w dniu 15 stycznia 2000 r.

w wyniku wypadku samochodowego doznał rozległych uszkodzeń ciała, między innymi w postaci złamania kręgosłupa z porażeniem kończyn dolnych oraz niedowładem kończyn górnych, skutkiem których do dnia dzisiejszego jest ciężkie kalectwo. Powód w 2005 roku wniósł do Sądu Okręgowego w Krakowie pozew przeciwko (...) S.A. Oddział w K. o zapłatę odszkodowania, zadośćuczynienia i renty. Wyrokiem z dnia 10 lipca 2007 r., sygn. akt I C 1706/05 Sąd ten w przeważającej większości uznał żądania powoda, zaś w pkt III wyroku ustalił, że pozwany ponosi odpowiedzialność za dalsze normalne następstwa wypadku, któremu uległ powód w dniu 15 stycznia 2000 r. Sąd zasądził także na rzecz powoda od strony pozwanej rentę w wysokości 3.726,69 zł płatną od dnia 10 lipca 2007 r.

W powyższym postępowaniu zostało ustalone, iż powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu wynoszącego 100% i konieczne jest sprawowanie nad nim całodobowej opieki i pomocy osób trzecich, zaś jego stan fizyczny nie rokuje poprawy - zniesienie sprawności fizycznej ma charakter trwały. Powód podniósł, że jego stan zdrowia do chwili obecnej nie uległ zmianie i nadal wymaga pełnej opieki.

Powód podał, iż na kwotę podwyższonej renty w wysokości 25.123 zł, której dochodzi w niniejszej sprawie, składają się następujące składniki:

1. kwota 7.100 zł miesięcznie tytułem utraconego przez powoda zarobku

i utraconych widoków na przyszłość,

2. kwota 18.023 zł miesięcznie tytułem zwiększonych potrzeb powoda,
w tym:

- 14.228 zł tytułem całodobowej opieki sprawowanej nad powodem przez osoby trzecie,
- 1.595 zł tytułem kosztów utrzymania samochodu,
- 1.400 zł tytułem zabiegów rehabilitacyjnych,
- 200 zł tytułem zakupu dodatkowych leków,
- 300 zł tytułem zakupu dodatkowych środków higieny,
- 300 zł tytułem zwiększonego zużycia wody, gazu, prądu itd.

Powód podkreślił, że w uprzednio prowadzonym postępowaniu nie zgłaszał roszczeń związanych z utratą dochodów i zmniejszeniem widoków na przyszłość, zatem jest to nowy składnik renty, jakiej dochodzi w niniejszym postępowaniu. Kwotę 7.100 zł powód wyliczył na podstawie średniej arytmetycznej zarobków adwokatów w Polsce, gdyż przed wypadkiem swoją karierę zawodową łączył z prawem i adwokaturą. Kwota ta jest również uzasadniona tym, iż powód mógł uzyskiwać takie zarobki w przypadku, gdyby wyjechał za granicę i podjął pracę w innym kraju Unii Europejskiej. Powód jest bowiem osobą inteligentną, przedsiębiorczą i zna trzy języki obce.

Odnośnie zaś kosztów związanych z całodobową opieką powód wskazał, że nadal wymaga ciągłej obecności, pomocy i opieki osób trzecich. Opiekę tę powinny sprawować nad nim pielęgniarki zatrudnione, zgodnie z obowiązującymi normami i w oparciu o przepisy Kodeksu pracy i właściwych ustaw, na czterech etatach. Ponadto osoba sprawująca opiekę nad powodem musiałaby ponadto m.in. prac, sprzątać, gotować dla powoda, posiadać odpowiednią siłę fizyczną, posiadać prawo jazdy i pracować jako kierowca a także być osobą godną zaufania.

Jako kwotę miesięcznych wydatków, których poniesienie jest konieczne w związku z kosztami utrzymania samochodu powód wskazał kwotę 1.595 zł, gdyż roczne wydatki z tego tytułu wynoszą 19.150 zł. Jako liczbę rocznie przejechanych kilometrów powód podał 30.000 km, gdyż praktycznie każde wyjście powoda poza dom wiąże się z koniecznością użycia samochodu. Koszt rocznego zużycia paliwa to kwota 11.550 zł, miesięczny koszt amortyzacji to 300 zł, a naprawy i koszty serwisowania to wydatek rzędu 3.600 zł rocznie. Ubezpieczenie obowiązkowe OC nowego samochodu O. (...) w wersji (...), będącego przedmiotem roszczenia powoda w sprawie I C 2151/13, ma zaś wynieść 7.000 zł.

Powód podał, że kwota 1.400 zł tytułem kosztów rehabilitacji została wyliczona przy przyjęciu średniej stawki 70 zł za godzinę zajęć rehabilitacyjnych, przy wymaganych minimum 20 godzinach rehabilitacji powoda w miesiącu.

Kwoty 200 zł tytułem zakupu dodatkowych leków, 300 zł tytułem zakupu dodatkowych środków higienicznych oraz 300 zł tytułem zwiększonego zużycia wody, gazu i prądu są zaś wynikiem rosnącej inflacji, zwiększonych cen tych produktów a także wiążą się ze zwiększonymi potrzebami powoda w tym zakresie.

Powód podał, że na dochodzoną przez niego w pkt 2 pozwu kwotę 393.752 zł składają się następujące kwoty:

a) kwota 106 982 zł z tytułu jednorazowej wypłaty za podwyższoną rentę od dnia 10 września 2013 r. do dnia 10 lutego 2014 r., stanowiąca sumę żądanej przez powoda podwyższonej renty za okres 5 miesięcy, a pomniejszonej o kwotę wypłacanej w tym czasie renty przez pozwanego ($5 \times 25.123 \text{ zł} = 126.615 \text{ zł} - 18.633 \text{ zł} = 106.982 \text{ zł}$);

b) kwota 31.170 zł tytułem jednorazowej wypłaty za waloryzację wysokości wypłacanej powodowi renty za okres od dnia 10 września 2010 r. do dnia 10 września 2013 r., a więc za okres 3 ostatnich lat na podstawie art. 118 k.c. Powód wskazał w tym zakresie, że od uprawomocnienia się wyroku w jego poprzedniej sprawie zasądzona renta nie była waloryzowana, zaś od tamtego czasu nastąpiła znaczna zmiana siły nabywczej pieniądza, co w oparciu o zasady współżycia społecznego uzasadnia żądanie powoda w tym zakresie;

c) 255.600 zł tytułem utraconych dochodów powoda i jego widoków na przyszłość za okres od dnia 10 września 2010 r. do dnia 10 września 2013 r. (7.100 zł x 26 miesięcy = 255.600 zł).

Żądanie corocznej waloryzacji przyznanej renty ma uzasadnienie w zmieniających się cenach produktów, zmianie siły nabywczej pieniądza z upływem czasu, oraz długiego czasu, na który renta została powodowi przyznana. Celem uniknięcia dalszych procesów o podwyższenie wysokości renty powód wniósł o ustalenie przez Sąd klauzuli waloryzacyjnej w formie wskazanej w żądaniu pozwu, opartej o ustawę o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Powód podał, że wniosek o zabezpieczenie powództwa dostatecznie uprawdopodobnił w samym pozwie i złożonych wraz z nim załącznikach. Znaczna część kwoty zabezpieczenia ma być przeznaczona na nieodzowną i udokumentowaną medycznie opiekę osób trzecich. Łączna kwota zabezpieczenia w wysokości 15.000 zł obejmująca koszt opieki, rehabilitacji, utrzymania samochodu, zakupu leków, środków higienicznych, utraconych zarobków i widoków na przyszłość pozwoli powodowi na chociażby częściowe usamodzielnienie i korzystanie z kulturalno-społecznego życia w K., a więc miejscu, w którym powód docelowo planuje zamieszkać. Ochronę swych praw powód upatruje w szeregu przepisów prawa polskiego, jak i Unii Europejskiej wskazując, że nie posiada wystarczających środków na ich realizację, jako osoba niepełnosprawna. Zdaniem powoda, postawa strony pozwanej naraża go na niepotrzebne i dotkliwe cierpienia psychiczne, apatię, zmęczenie psychiczne a nawet myśli samobójcze. Powód próbował wynająć mieszkanie w K., jednak głównie z uwagi na brak środków musiał porzucić plany związane z wyprawdawką od rodziców i usamodzielnieniem się w K..

Pismem z dnia 15 lipca 2014 r. powód rozszerzył żądanie pozwu wnosząc nadto o ukształtowanie stosunku prawnego wynikającego z polisy ubezpieczenia nr (...) poprzez zmianę wysokości sumy gwarancyjnej (sumy ubezpieczenia) stanowiącej górną granicę odpowiedzialności pozwanego wobec powoda i oznaczenie jej na kwotę 5.000.000 Euro.

Sąd przeprowadził w dniu 16 września 2014 r. rozprawę odnośnie do wniosku powoda o udzielenie zabezpieczenia, w trakcie której przesłuchał świadków B. W. i Z. W. oraz powoda D. W..

Postanowieniem z dnia 15 października 2014 r. Sąd Okręgowy postanowił udzielić zabezpieczenia roszczenia powoda – do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie – poprzez zobowiązanie strony pozwanej (...) S.A. Oddział Okręgowy w K. do zapłaty powodowi D. W. renty miesięcznej w kwocie 7.249,12 zł (siedem tysięcy dwieście dwadzieścia dziewięć złotych i 12 groszy) płatnej do 10-ego dnia każdego następującego po sobie miesiąca, począwszy od dnia 10 lutego 2014 r. z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat; w pozostałym zakresie wniosek o udzielenie zabezpieczenia oddalić.

Sąd Okręgowy w uzasadnieniu postanowienia odwołał się do treści zeznań rodziców powoda, w których wskazali na pogorszenie się stanu syna od poprzedniej sprawy, konieczność stałej rehabilitacji, wskazali na problemy psychiczne. Powód mieszka z rodzicami w A., podnieśli potrzebę pomocy profesjonalnej pielęgniarki. Wskazali, że powód podjął studia zaoczne, ale rzucił je, przebywał w Nepalu i Indiach około dwa lata w czterech wyjazdach o różnym czasie trwania, gdzie próbował leczyć się metodami niekonwencjonalnymi i zawsze odczuwał pewną poprawę po powrocie.

Opiekę nad powodem sprawowali wtedy wyjeżdżający z synem przyjaciele, którym opłacał bilety, wyżywienie i kieszonkowe. Jego stan od zaprzestania tych wyjazdów pogorszył się. Ostatni wyjazd ich syna na wschód miał miejsce na początku 2014 roku. Wskazali na zakres potrzebnej opieki nad powodem, oraz własne ograniczenia w tym zakresie.

Leki dla powoda są kupowane raz na kwartał i ich koszt to ok. 600 zł (200 zł miesięcznie), środki higieniczne, zioła chińskie i maści to koszt ok. 1.000 zł kwartalnie (ok. 330 zł miesięcznie), zaś na media, w tym wodę, gaz i prąd wydatkowana jest kwota 300 zł miesięcznie. Koszt ubezpieczenia OC samochodu to kwota ok. 600 zł, ma on wartość złomową. W ocenie świadków obecnie stan powoda jest gorszy, nie chce wychodzić często z domu, czasem zamyka się sam w pokoju, ma nawet myśli samobójcze. Większość jego kolegów ma już założone własne rodziny i nie mają tyle czasu, co dawniej, aby móc spędzać go z D. W.. Powód bardzo lubi wyjazdy, podróże, kino teatr itp. Jakby się skończyła suma gwarancyjna, to by chciał ze sobą skończyć. D. W. pomógł ojcu w znalezieniu pracy w Anglii, gdzie ten pracował przez 4 lata i osiągał miesięczny dochód ok. 11.000 zł mimo braku wysokich kwalifikacji. Sąd I instancji zrelacjonował także zeznania powoda, który wskazał, że po zakończeniu poprzedniego procesu wyjeżdżał do Azji na leczenie, były to łącznie 4 wyjazdy – trzymiesięczny, 9-cio miesięczny, czteromiesięczny oraz 14-sto miesięczny. Leczył się m.in. w ośrodkach medycyny ajurwedycznej, stosował terapie niekonwencjonalne, masaże i zioła, jednak do wyleczenia nie doszło. Pomocy w trakcie wyjazdów udzielali mu koledzy, którym finansował przeloty, wyżywienie, wynajem hoteli lub mieszkania czy kieszonkowe. Powód podkreślił, że wierzył w możliwość poprawy swojego stanu zdrowia, dlatego podejmował liczne próby leczenia i dopiero po wyzdrowieniu chciał podejmować dalsze plany życiowe, jednak ok. 3 lata temu zrezygnował z wyjazdów, bo nie przynosiły one spodziewanych efektów. Powód zeznał, że ma problemy z sercem, z układem moczowo-płciowym, osteopatią a także dużo przybrał na wadze. Ma również problemy na tle nerwowym, zwiększoną depresyjność i myśli samobójcze. D. W. stwierdził, że jego stan polepszał się, gdy wyjeżdżał, a także, gdy przebywa w K., jednak jego próby zamieszkania bez rodziców nie udały się, nie mógł znaleźć także odpowiedniego opiekuna. Powód ponosi zwiększone koszty rehabilitacji ok. 1.400 zł miesięcznie, na leki wydaje ok. 200 zł miesięcznie – bez produktów medycyny niekonwencjonalnej. Samochód, jakiego używa obecnie powód, ma przebieg ok. 25-30 tys. kilometrów rocznie, wymaga napraw i jego koszt utrzymania wynosi ok. 700-900 zł miesięcznie. Powód otrzymuje zasiłek pielęgnacyjny w wysokości 600 zł, zaś z kwoty wypłaconego zadośćuczynienia pozostało mu ok. 20-30 tys. złotych w gotówce.

W wyroku z dnia 10 lipca 2007 r., sygn. akt I C 1706/05, Sąd Okręgowy w Krakowie zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda (pkt II) tytułem renty: 1. kwotę 1.913, 30 zł miesięcznie, płatną do 1 dnia każdego następującego miesiąca począwszy od dnia 1 października 2004 r. – z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki; 2. kwotę 1.826, 69 zł miesięcznie, płatną do 1 dnia każdego następującego miesiąca począwszy od dnia 1 sierpnia 2005 r. – w miejsce kwoty określonej w punkcie II ppkt 1. – z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki; 3. kwotę 3.726, 69 zł miesięcznie, płatną do 10 dnia każdego następującego miesiąca począwszy od dnia 10 lipca 2007 r. – w miejsce kwoty określonej w punkcie II ppkt 2. – z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki.

W pkt III wyroku Sąd ustalił, że pozwany (...) S.A. Oddział Okręgowy w K. ponosi odpowiedzialność za dalsze normalne następstwa wypadku, któremu uległ powód w dniu 15 stycznia 2000 r.

W toku w/w sprawy Sąd ustalił, że powód przeznaczal miesięcznie ok. 100 zł na zakup leków i ziół oraz 200 zł na zakup środków medycznych i higieny osobistej, 700 zł na zabiegi rehabilitacyjne, masaże i akupunkturę, 550 zł na eksploatację samochodu wraz z opłatami ubezpieczenia AC oraz 200 zł na opłaty za media i wodę. Sąd uwzględnił także koszty opieki sprawowanej nad powodem w wysokości 2.400 zł.

Zdaniem Sądu Okręgowego wniosek powoda o zabezpieczenie powództwa zasługiwał na częściowe uwzględnienie.

Sąd Okręgowy omówił treść art. 753 i 753¹ § 1 pkt 1 k.p.c., a także art. 730¹ § 3 k.p.c. Ponadto wskazał na przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej w tym treść art. 444 §2 k.c., oraz art. 907 k.c. Zgodnie z art. 907 § 2 k.c. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany wysokości renty ustalonej w orzeczeniu sądowym lub w umowie. Zmiana stosunków dotyczy w równej mierze sytuacji majątkowej, jak i osobistej stron tego stosunku, jak również wydarzeń o skali masowej i doniosłych społecznie, które muszą wystąpić po wydaniu wyroku ustalającego prawo do renty. Do okoliczności uzasadniających podwyższenie renty na podstawie art. 907 §2 k.c. należy radykalny spadek siły nabywczej pieniądza, zmiany tempa rozwoju gospodarczego, wzrost zamożności społeczeństwa. Orzekając

o zmianie sąd bierze pod uwagę wszelkie okoliczności dotyczące sytuacji osobistej i majątkowej poszkodowanego oraz okoliczności obiektywne, w tym też istotny spadek zmiany siły nabywczej pieniądza.

Celem renty wyrównawczej jest zrównanie sytuacji finansowej powoda z hipotetyczną, w której znajdowałby się, gdyby nie skutki wypadku, z uwzględnieniem rzeczywistej sytuacji na rynku pracy. Ustalając dla potrzeb określenia stosownej renty wyrównawczej, zarobki hipotetyczne, jakie uprawniony mógłby osiągnąć, gdyby nie uległ wypadkowi, Sąd powinien zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem sądowym uwzględnić zarobki najbardziej realne do osiągnięcia przez poszkodowanego. Sąd powołał orzeczenia Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych.

W ocenie Sądu I instancji powód nie uprawdopodobnił, iż w razie, gdyby nie doznał wypadku, to mógłby uzyskać średnie wynagrodzenie adwokata. W dniu wypadku powód był przed maturą, uczestniczył w kursie przygotowawczym na studia na Uniwersytecie J.. Po wypadku podjął studia zaoczne na kierunku prawo na UJ jednak je porzucił i rozpoczął leczenie za granicą. Powód – z braku stosownego wykształcenia – nie podjął pracy w charakterze adwokata, w związku z czym – na obecnym etapie postępowania – nie sposób stwierdzić, czy wykonując go osiągnąłby sukces i uzyskiwał wskazane przez siebie wynagrodzenie. Zważyć należy, iż w obecnych realiach uwolnienia zawodów prawniczych wielu młodych prawników osiąga znacznie niższe, niż 7.100 zł wynagrodzenie.

Nie sposób jednakże przyjąć, by powód w ogóle nie podjął zatrudnienia. Mając na uwadze jego możliwości intelektualne, wiek i predyspozycje Sąd uznał za uprawdopodobnione, że powód uzyskiwałby wynagrodzenie wysokości sięgającej co najmniej średniego wynagrodzenia, które aktualnie wynosi 2.779,12 zł netto.

Powód nie uprawdopodobnił, iż aktualnie zachodzi konieczność sprawowania nad nim całodobowej opieki przez osoby trzecie, w tym specjalnie wykwalifikowane pielęgniarki zatrudnione na czterech etatach, co miało wiązać się z poniesieniem kosztów w wysokości 14.228 zł miesięcznie. Zarówno powód, jak i jego rodzice przyznali na rozprawie w dniu 16 września 2014 r., że D. W. zamieszkuje w domu rodzinnym i sprawowana przez B. i Z. W. opieka jest obecnie wystarczająca. Koszty opieki zostały uwzględnione przez Sąd w wyroku z dnia 10 lipca 2007 r. w wysokości 2.400 zł miesięcznie i nie została uprawdopodobniona konieczność jej zwiększenia. Podobnie zdaniem Sądu powód nie uprawdopodobnił konieczności poniesienia wydatków związanych z utrzymaniem samochodu w wysokości 1.595 zł, gdyż nadal korzysta on ze swojego obecnego samochodu F. (...), którego koszty utrzymania nie zwiększyły się w odniesieniu do poprzedniego procesu i nadal kształtują się na poziomie ok. 550 zł miesięcznie. Nie zostało również uprawdopodobnione przez powoda ponoszenie wyższych opłat za media i zużycie wody.

Powód uprawdopodobnił natomiast roszczenie odnośnie konieczności ponoszenia zwiększonych kosztów w związku z przeprowadzaniem u niego zabiegów rehabilitacyjnych w wysokości 1.400 zł, a także zakupem dodatkowych leków w wysokości 200 zł oraz środków higienicznych w kwotach ok. 300 zł miesięcznie. Sąd dał wiarę zarówno zeznaniom powoda, jak i jego rodziców co do pogorszenia stanu zdrowia zarówno fizycznego, jak i psychicznego D. W. od czasu poprzedniego procesu. Konieczna jest ciągła rehabilitacja powoda przez 3 godziny dziennie 20 dni w miesiącu, zaś koszt jednodniowej rehabilitacji to wydatek ok. 70 zł. Ojciec powoda z uwagi na swój stan zdrowia nie jest w stanie go już rehabilitować i musi to robić wyłącznie profesjonalny fizjoterapeuta. Również ponoszone zwiększone wydatki na leki i środki higieny zostały uprawdopodobnione zeznaniami powoda i świadków odnośnie pogorszenia jego stanu zdrowia oraz przedłożonymi wraz z pozwem fakturami VAT.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Sądu w niniejszej sprawie zostało przez powoda częściowo uprawdopodobnione, iż od chwili wydania wyroku

z dnia 10 lipca 2007 r. określającego zakres świadczenia rentowego na rzecz powoda, nastąpiły okoliczności uzasadniające zmianę wysokości tego świadczenia. Ponadto od czasu wyroku minęło ok. 7 lat i w tym czasie doszło do wystąpienia w kraju czynników obiektywnych, które w znaczący sposób zmieniły jego sytuację gospodarczą, przekładającą się na wskazany przez powoda wzrost stawek za rehabilitację, wydatki na leki i środki higieny czy opiekę. Powód wykazał w sposób wiarygodny, iż jego sytuacja osobista, w tym przede wszystkim zdrowotna, uległa zmianie na gorsze i w związku

z tym zwiększyły się jego potrzeby w w/w zakresie.

Wobec powyższego na przyznaną powodowi rentę tytułem zabezpieczenia złożyły się następujące składniki: kwota 2.400 zł tytułem kosztów opieki, kwota 200 zł tytułem zużycia mediów w tym prądu, wody i gazu, kwota 550 tytułem kosztów utrzymania samochodu i opłacenia ubezpieczenia, kwota 1.400 zł tytułem kosztów rehabilitacji powoda, kwota

300 zł tytułem zakupu środków medycznych i higienicznych, kwota 200 zł tytułem zakupu leków i ziół, kwota 2.779,12 zł tytułem utraconych zarobków i zmniejszonych widoków na przyszłość. Wskazaną kwotę Sąd pomniejszył o wysokość uzyskiwanej przez powoda renty socjalnej w wysokości 600 zł. Przy określeniu kwoty renty tymczasowej, Sąd rozważył wskazane wyżej okoliczności oraz sytuację i interesy obu stron.

Postanowienie to zaskarżył zażaleniem powód wnosząc o jego zmianę i uwzględnienie wniosku także w dalszej części.

Powód zarzucił naruszenie art. 730¹ §1 k.p.c. oraz art. 753 §1 k.p.c. w zw. z art. 753¹ §1 pkt. 1 k.p.c. - polegające na przyjęciu, że powód nie uprawdopodobnił, iż aktualnie zachodzi konieczność sprawowania nad nim całodobowej opieki przez osoby trzecie; naruszenie art. 730¹ §3 k.p.c. - poprzez ustanowienie miesięcznej raty zabezpieczenia na poziomie niezapewniającym powodowi należytej ochrony prawnej; błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę postanowienia, a polegający na uznaniu za uprawdopodobnione, że powód uzyskiwałby wynagrodzenie w wysokości 2.779,12 zł, gdy z zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że powód z łatwością mógłby znaleźć pracę poza granicami kraju i uzyskiwać z tego tytułu co najmniej 11 000zł miesięcznie.

Wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i udzielenie zabezpieczenia roszczenia powoda - do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie - poprzez zobowiązanie strony pozwanej (...) S.A. Oddział Okręgowy w K. do zapłaty powodowi D. W. renty miesięcznej w kwocie 15.000,00 zł płatnej do 10-tego dnia każdego następującego po sobie miesiąca, począwszy od dnia 10 lutego 2014 r. z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

Powód w uzasadnieniu zażalenia wskazał, z odwołaniem się do treści uzasadnienia Sądu I instancji, że Sąd przyjął, że „powód nie uprawdopodobnił, iż aktualnie zachodzi konieczność sprawowania nad nim całodobowej opieki przez osoby trzecie, w tym specjalnie wykwalifikowane pielęgniarki zatrudnione na czterech etatach, co miało wiązać się z poniesieniem kosztów w wysokości 14.228,00 zł”. Powód z takim stanowiskiem nie może zgodzić. Zdaniem powoda doszło do naruszenia art. 730¹ §1 k.p.c. oraz art. 753 §1 k.p.c. w zw. z art. 753¹ §1 pkt. 1 k.p.c. Powód podniósł, że Sąd I instancji przyjął pogorszenie stanu zdrowia powoda, a w konsekwencji zdaniem powoda niedopuszczalne jest przyjęcie, że dotychczas sprawowana nad nim opieka przez rodziców jest wystarczająca, a już na pewno nie może to być podstawą do pozbawienia powoda prawa żądania renty z uwagi na koszty opieki, jaką winien mieć zapewnioną. Rodzice powoda nie są w stanie sprawować tej pomocy.

Powód z odwołaniem się do orzecznictwa Sądu Najwyższego wskazał na zasadność dochodzenia dalszych kwot i zabezpieczenia. Przedstawił dalsze wyliczenia związane jego zdaniem z oczekiwaną pomocą.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Sąd I instancji prawidłowo przeprowadził czynności poprzedzające wydanie postanowienia o zabezpieczeniu. Przesłuchał rodziców powoda i powoda. Sąd Apelacyjny związany granicami zaskarżenia nie wypowiada się o zakresie udzielonego zabezpieczenia, ograniczając się do zarzutów zażalenia dotyczących oddalonej części wniosku. W związku z tym dla porządku wskazuje, że Sąd I instancji zebrał już, przed wydaniem postanowienia część materiału dowodowego i odwołując się do przepisów k.p.c. o zabezpieczeniu w części wniosek uwzględnił, przy bardzo rozbudowanym obszernym uzasadnieniu.

Sąd Apelacyjny zwraca uwagę, że rozróżnienia wymaga sytuacja zabezpieczenia roszczenia pierwotnego, od zabezpieczenia żądania zmiany wysokości renty i dalszych zgłoszonych żądań.

Odnosząc się do zażalenia, a w szczególności zarzutu naruszenia art. 730¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 753¹ § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny zauważa, że ostatni z wymienionych przepisów jest przepisem szczególnym, również w stosunku do art. 730¹ § 1 k.p.c. a więc wymaga ścisłej wykładni, a nadto nie uchyla on obowiązku sądu dotyczącego oceny wykonalności orzeczenia – paragraf 2 art. 730¹ k.p.c. Obowiązkiem sądu jest także stosowanie, także w sprawach objętych regulacją art. 753 – 754 k.p.c. przepisu art. 731 k.p.c. Wymienione regulacje wpływają na wykładnię tego przepisu, ale nie eliminują zawartej w nim regulacji. Komentatorzy zwracają uwagę, że ma on zastosowanie do wszystkich przypadków zabezpieczenia. W okolicznościach sprawy Sąd I instancji nie przyjął uprawdopodobnienia zakresu opieki nad powodem, z którym miał kontakt na rozprawie, a nadto odróżnienia wymaga uprawdopodobnienie okoliczności dotyczących opieki od wysokości kwot i sposobu realizacji opieki nad powodem.

W tym zakresie możliwe są różne rozwiązania generujące także zróżnicowane koszty. Wreszcie z zeznań przesłuchanych rodziców powoda wynika, że powód – inaczej przedstawiający daty – jeszcze w 2014 r. odbył podróż do Azji, a więc istniały i podstawy faktyczne do nie uwzględnienia dalej idącego zabezpieczenia. Okoliczności dotyczące stanu zdrowia powoda, być może także przyczyn wzrostu wagi, muszą być przedmiotem dowodzenia.

Sąd I instancji przyjmując jako odniesienie wysokość średniego miesięcznego wynagrodzenia pracowników odniósł się do zobiektywizowanego kryterium. Sąd Apelacyjny zauważa, że powód rozpoczął, ale nie ukończył studiów zaocznych. Przyjęcie średniej płacy w sytuacji gdy według powszechnie znanych danych około 2/3 pracujących nie osiąga takiego poziomu dochodów, w postanowieniu o zabezpieczeniu nie może być uznane za błąd w ustaleniach faktycznych. Na marginesie Sąd zauważa, że odwołanie się skarżącego do dochodów uzyskiwanych za granicą skutkować musi także odniesieniem do całokształtu zwykłych kosztów utrzymania, w kraju odniesienia.

Zarzut określony jako zabezpieczenie na poziomie nie zapewniającym powodowi należytej ochrony prawnej, jest zarzutem ogólnikowym i oderwanym od stanu faktycznego sprawy. Sąd I instancji obok kwoty odpowiadającej średniemu miesięcznemu wynagrodzeniu uwzględnił szereg innych wydatków ponoszonych przez powoda. Sąd I instancji zabezpieczył roszczenie przez przyznanie kwoty 2400zł tytułem kosztów opieki, 200zł tytułem kosztów mediów, 550 zł na koszty utrzymania samochodu, 1400 zł koszty rehabilitacji środki medyczne i higieniczne 300zł, 200zł koszty zakupu ziół i leków, oraz utracone zarobki 2779,12zł. Opieka nad powodem sprawowana jest w miejscu zamieszkania w A., co ma znaczenie dla stawek opiekunów. Sąd Apelacyjny zauważa, że powód, otrzymując kwotę utraconych zarobków może, partycypować w zwykłych kosztach własnego utrzymania, jak też wydatkować tą kwotę według własnego uznania. W związku z tym zarzut nie zapewnienia powodowi poziomu ochrony prawnej także nie był zasadny.

Z przedstawionych przyczyn zażalenie uległo oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.